

درمان عفونت همزمان HCV و HIV

دکتر علیرضا داودی^۱

۱. دانشیار گروه بیماری‌های عفونی و گرمسیری، مرکز تحقیقات مقاومت‌های میکروبی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ei_y_iran@yahoo.com

بیماری کبدی یک علت مهم مرگ و میر در بیماران با عفونت AIDS/HIV محسوب می‌شود و عفونت‌های HBV و HCV از علل شایع بیماری کبدی در این بیماران هستند. میزان بروز عفونت HCV در افراد HIV مثبت بستگی به شایعترین راه کسب عفونت دارد و از آنجایی که HCV بیشتر از همه از طریق انتقال خون آلوده کسب می‌شود بنابراین افراد معتاد تزریقی و دریافت کنندگان خون آلوده بسیار بیشتر از همه احتمال داشتن عفونت همزمان HCV و HIV را دارند. پیشرفت بیماری کبدی در بیماران با عفونت همزمان HIV و HCV به مراتب سریعتر از بیماران HCV مثبت و HIV منفی می‌باشد. عفونت HIV احتمالاً بر پاسخ انطباقی ایمنی بدن به عفونت HCV اثر می‌گذارد و نتیجتاً احتمال بهبود خود به خودی عفونت HCV کاهش می‌یابد. همچنین این عفونت موجب تضعیف سیستم لنفوئیدی روده‌ها شده و Translocation محصولات روده‌ای (از ورید پورت) به کبد افزایش می‌یابد که این امر موجب تسریع در سیروز کبدی خواهد شد. البته برخی عوامل خطر مثل جنس مرد، سن بالا و مصرف الکل در بیماران با CD4 پایین‌تر پیشرفت به سمت سیروز کبدی را تسریع می‌بخشند. در مورد نقش عفونت HCV در تسریع پیشرفت بیماری ایدز در مطالعات مختلف اختلاف نظر وجود دارد. درمان آنتی‌رترو وایرال خودش می‌تواند هیپاتوتوکسیک باشد که اینعارضه در بیماران HCV مثبت شایع‌تر است. از طرف دیگر درمان عفونت HCV خطر بروز هیپاتوتوکسیتی ناشی از مصرف داروهای آنتی‌رترو وایرال را کاهش می‌دهد.

همه بیماران HIV مثبت باید از نظر عفونت HCV با تست HCV RNA (ELISA) غربالگری شوند و در صورت منفی بودن این تست هم در صورت وجود شک بالا، بایستی HCV RNA PCR انجام شود. هدف از درمان پیشگیری از سیروز و سیروز کبدی، هیپاتوسلولار کارسینوم و مرگ است. اندیکاسیون‌های درمان HCV در بیماران با عفونت همزمان HIV و HCV مانند بیماران HIV منفی است. بدون توجه به جنبه‌های هزینه‌ای درمان، رژیم‌های جدید فاقد اینترفرون بهترین انتخاب درمانی می‌باشد و رژیم درمانی و طول درمان هم تفاوتی ندارد.